

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04053, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e–mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

_______________ № __________________________ На № ____________ від _____________

Підгайний М.О.
podgainiym@gmail.com

Державна фіскальна служба України (далі – ДФС) розглянула запит на отримання публічної інформації від 01.03.2019 (вх. ДФС № 523/зпі від 04.03.2019) та повідомляємо.

Правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг визначено Законом України від 06 вересня 2012 року № 5203-УІ «Про адміністративні послуги» (зі змінами) (далі – Закон № 5203).

Відповідно статті 1 Закону № 5203, адміністративна послуга – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону.

Суб'єктом надання адміністративної послуги є орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги.

Статтею 11 Закону № 5203 встановлено, що при наданні адміністративних послуг у випадках, передбачених законом, справляється плата (адміністративний збір). Розмір плати за надання адміністративної послуги (адміністративного збору) і порядок її справляння визначаються законом з урахуванням її соціального та економічного значення. Плата за надання адміністративної послуги (адміністративний збір) зараховується до державного або відповідного місцевого бюджету, крім випадків, встановлених законом. Стягнення за надання адміністративних послуг будь-яких додаткових не передбачених законом платежів або вимагання сплати будь-яких додаткових коштів забороняється.

Наказом ДФС від 14.01.2019 № 27 «Про затвердження Переліку адміністративних послуг» затверджено Перелік адміністративних послуг, що надаються Державною фіскальною службою України та її територіальними органами, який на сьогодні включає 125 адміністративних послуг, зокрема з

К
Державна фіскальна служба України
517/ЗПІ/99-99-12-03-06-14 від 11.03.2019

Зокрема, платні послуги, що надаються ДФС:

- видача ліцензії на виробництво спирту етилового;
- видача ліцензії на виробництво спирту коньячного;
- видача ліцензії на виробництво спирту плодового;
- видача ліцензії на виробництво спирту етилового ректифікованого виноградного;
- видача ліцензії на виробництво спирту етилового ректифікованого плодового;
- видача ліцензії на виробництво дистиляту виноградного спиртового;
- видача ліцензії на виробництво спирту-сирцю плодового
- видача ліцензії на виробництво алкогольних напоїв;
- видача ліцензії на виробництво тютюнових виробів;
- видача ліцензії на право оптової торгівлі спиртом етиловим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим;
- видача ліцензії на право оптової торгівлі алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додання спирту);
- видача ліцензії на право оптової торгівлі сидром та перрі (без додання спирту);
- видача ліцензії на право оптової торгівлі тютюновими виробами;
- видача ліцензії на право оптової торгівлі виключно пивом виробникам пива з обсягом виробництва до 3000 гектолітрів на рік;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту етилового;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту коньячного;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту плодового;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту етилового ректифікованого виноградного;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту етилового ректифікованого плодового;
- видача дубліката ліцензії на виробництво дистиляту виноградного спиртового;
- видача дубліката ліцензії на виробництво спирту-сирцю плодового;
- видача дубліката ліцензії на виробництво алкогольних напоїв;
- видача дубліката ліцензії на виробництво тютюнових виробів;
- видача дубліката ліцензії на право оптової торгівлі алкогольними напоями, крім сидру та перрі (без додання спирту);
- видача дубліката ліцензії на право оптової торгівлі сидром та перрі (без додання спирту);
- видача дубліката ліцензії на право оптової торгівлі тютюновими виробами;
- видача дубліката ліцензії на право оптової торгівлі виключно пивом виробникам пива з обсягом виробництва до 3000 гектолітрів на рік;

Щодо фінансової звітності повідомляємо, що правові основи подання підприємствами фінансової звітності (включаючи її склад та терміни надання) визначаються Законом України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Порядком подання

фінансової звітності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2000 року № 419.

Відповідно до зазначених нормативно-правових актів усі юридичні особи незалежно від організаційно-правової форми господарювання і форми власності, а також представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність згідно із законодавством, зокрема, органам державної статистики.

Отримання, обробка та узагальнення даних з фінансової звітності юридичних осіб для забезпечення статистичних потреб здійснюються відповідно до вимог Закону України від 17 вересня 1992 року № 614-XII «Про державну статистику».

Отже, органи державної статистики є розпорядниками фінансової звітності.

Підпунктом 46.2 ст. 46 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог статті 137 цього Кодексу.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до цього пункту платниками податку на прибуток та неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток (звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації) та її невід'ємною частиною.

Підпунктом 21.1.6 п. 21.1 ст. 21 Кодексу передбачено, що посадові особи контролюючих органів зобов'язані не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи.

Платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено законами (пп. 17.1.9 п. 17.1 ст. 17 Кодексу).

Отже, органи державної фіскальної служби зобов'язані не допускати розголошення інформації про податкову звітність, в тому числі про фінансову звітність, яка і є невід'ємною частиною податкової звітності.

При цьому слід зазначити, що п. 2 ст. 14 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV визначено, що фінансова звітність підприємств не становить комерційної таємниці, не є конфіденційною інформацією та не належить до інформації з обмеженим доступом, крім випадків, передбачених законом. На фінансову звітність не розповсюджується заборона щодо поширення статистичної інформації. Підприємства зобов'язані надавати копії фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за запитом юридичних та фізичних осіб у порядку, передбаченому Законом № 2939.

Враховуючи вище викладене, для отримання інформації стосовно фінансової звітності пропонуємо звернутися із відповідним запитом до підприємства.

Щодо переліку підприємств, дохід яких за 2018 рік становив менший ніж 100 000 грн. повідомляємо, що статтями 6 та 19 Конституції України передбачено, що органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи діють у межах повноважень та спосіб, визначені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 19 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Згідно зі статтею 1 Закону публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Отже, задоволення запиту не вимагає створення нової інформації та не потребує проведення аналітичної роботи.

Крім того, як зазначено у постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10, визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами та на будь-яких носіях та знаходилась у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Водночас, повідомляємо, що Ваш лист містить ряд питань, що за своєю суттю потребують підготовки інформації та формування нового документа і як наслідок не підпадають під дію статті 1 Закону.

Враховуючи законодавчі норми, надання інформації у розумінні статті 1 Закону не є можливим.

Директор Департаменту
податків і зборів з юридичних осіб О. АНТІПОВА

Андрій Матвійчук 247 81 61
Ольга Кравченко 281 30 66